

Bruksela, 29 maja 2018 r.
(OR. en)

9461/18

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2018/0150 (CNS)

FISC 231
ECOFIN 502

WNIOSEK

Od:	Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej, podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU
Data otrzymania:	25 maja 2018 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2018) 298 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący DYREKTYWY RADY zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do okresu stosowania fakultatywnego mechanizmu odwrotnego obciążenia w związku z dostawami niektórych towarów i usług podatnych na oszustwa oraz mechanizmu szybkiego reagowania na oszustwa związane z podatkiem VAT

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2018) 298 final.

Załącznik: COM(2018) 298 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 25.5.2018
COM(2018) 298 final

2018/0150 (CNS)

Wniosek

DYREKTYWA RADY

zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do okresu stosowania fakultatywnego mechanizmu odwrotnego obciążenia w związku z dostawami niektórych towarów i usług podatnych na oszustwa oraz mechanizmu szybkiego reagowania na oszustwa związane z podatkiem VAT

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Celem niniejszego wniosku dotyczącego dyrektywy zmieniającej dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej¹ (zwanej dalej „dyrektywą VAT”) jest przedłużenie: 1) możliwości stosowania przez państwa członkowskie mechanizmu odwrotnego obciążenia² w celu zwalczania nadużyć finansowych istniejących w odniesieniu do dostaw towarów i świadczenia usług, o których mowa w art. 199a ust. 1 dyrektywy VAT, oraz 2) możliwości wykorzystania mechanizmu szybkiego reagowania (MSR) do zwalczania nadużyć finansowych.

Art. 199a³ dyrektywy VAT zezwala państwom członkowskim na fakultatywne stosowanie mechanizmu odwrotnego obciążenia w odniesieniu do płatności podatku VAT w związku z dostawami określonych towarów i usług, które są podatne na oszustwa, w szczególności na wewnątrzwspólnotowe oszustwa typu „znikający podmiot gospodarczy”.

Jeżeli państwo członkowskie chciałoby zastosować mechanizm odwrotnego obciążenia w odniesieniu do dostaw innych niż wymienione w art. 199a dyrektywy VAT, może mu zostać przyznane odstępstwo na podstawie art. 395 dyrektywy VAT w celu uproszczenia procedury poboru VAT lub zapobiegania niektórym formom uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania. Przyjęcie odstępstwa na podstawie tego artykułu wymaga jednak wniosku Komisji oraz jednomyślnego przyjęcia tego wniosku przez Radę. Procedura ta trwa kilka miesięcy (maksymalnie do 8 miesięcy zgodnie z art. 395 dyrektywy VAT). W przypadkach, w których państwo członkowskie staje się nagle narażone na poważne oszustwa, czas trwania procedury uzyskania odstępstwa na podstawie art. 395 może prowadzić do znacznych strat dochodów z tytułu podatku VAT. W ramach mechanizmu szybkiego reagowania (MSR) określonego w art. 199b⁴ dyrektywy VAT przewidziano szybszą procedurę pozwalającą państwom członkowskim wprowadzić, pod pewnymi ścisłymi warunkami, mechanizm odwrotnego obciążenia, zapewniając tym samym państwom członkowskim bardziej odpowiednią i skuteczną możliwość reagowania na przypadki nagłych i znaczących oszustw.

Środki przewidziane w art. 199a i 199b mają na celu umożliwienie państwom członkowskim szybkiego rozwiązania problemów związanych z wewnątrzwspólnotowymi oszustwami typu „znikający podmiot gospodarczy”: w art. 199a – poprzez możliwość zastosowania mechanizmu odwrotnego obciążenia w odniesieniu do wymienionych dostaw towarów i świadczenia usług, oraz w artykule 199b – poprzez zaproponowanie szybszej procedury

¹ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).

² Zgodnie z zasadą ogólną określoną w art. 193 dyrektywy VAT do zapłaty podatku VAT zobowiązany jest podatnik dokonujący dostawy towarów lub świadczenia usług. W ramach odstępstwa od tego systemu częściowej płatności podatku mechanizm odwrotnego obciążenia umożliwia wyznaczenie odbiorcy dostawy towarów lub świadczenia usług (podatnika) jako osoby zobowiązanej do zapłaty VAT.

³ Wprowadzony dyrektywą Rady 2013/43/UE z dnia 22 lipca 2013 r. zmieniającą dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, w zakresie fakultatywnego i tymczasowego stosowania mechanizmu odwrotnego obciążenia w związku z dostawami niektórych towarów i usług podatnych na oszustwa (Dz.U. L 201 z 26.7.2013, s. 4).

⁴ Wprowadzony dyrektywą Rady 2013/42/UE z dnia 22 lipca 2013 r. zmieniającą dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do mechanizmu szybkiego reagowania na oszustwa związane z VAT (Dz.U. L 201 z 26.7.2013, s. 1).

wdrażania mechanizmu odwrotnego obciążenia w przypadku nagłych i znaczących oszustw. Oba te artykuły tracą moc z dniem 31 grudnia 2018 r.⁵.

Wewnątrzwspólnotowe oszustwo typu „znikający podmiot gospodarczy” ma miejsce w przypadku, gdy przedsiębiorca nabywa towary wysyłane lub transportowane z terytorium innego państwa członkowskiego w postaci dostawy zwolnionej z VAT, a następnie sprzedaje je, uwzględniając VAT na fakturze wystawianej nabywcy. Po otrzymaniu kwoty VAT od nabywcy taki przedsiębiorca znika przed uiszczeniem VAT należnego organom podatkowym. Jednocześnie nabywca, działając w dobrej wierze lub nie, może w swojej deklaracji VAT odliczyć kwotę VAT, którą zapłacił dostawcy. Fakultatywny mechanizm odwrotnego obciążenia oparty na art. 199a dyrektywy VAT wydaje się być przydatnym i zapobiegawczym narzędziem dla państw członkowskich w celu zwalczania tego rodzaju oszustw w określonych wrażliwych obszarach, gdy występują one na ich terytorium. Jeżeli przedsiębiorca jest zobowiązany do stosowania odwrotnego obciążenia w odniesieniu do tego rodzaju krajowych dostaw towarów i świadczenia usług, nie może już naliczać VAT na fakturze. Nie otrzyma kwoty VAT od swojego nabywcy, w związku z czym nie może zniknąć z uzyskaną kwotą podatku VAT. Mechanizm szybkiego reagowania, o którym mowa w art. 199b, jest środkiem wyjątkowym, umożliwiającym państwom członkowskim szybkie wprowadzenie tymczasowego mechanizmu odwrotnego obciążenia w odniesieniu do dostaw towarów i świadczenia usług w sektorach, w których miały miejsce nagłe i znaczące oszustwa niewymienione w art. 199a dyrektywy VAT. Wykorzystanie tego mechanizmu może umożliwić państwom członkowskim wypełnienie okresu wymaganego do uzyskania normalnego odstępstwa na mocy art. 395 dyrektywy VAT.

Zgodnie z wymogami dyrektywy VAT Komisja przedstawiła sprawozdanie na temat skutków stosowania mechanizmów, o których mowa w art. 199a i 199b dyrektywy VAT⁶. Przy opracowywaniu tego sprawozdania zwrócono się do państw członkowskich o przekazanie swoich doświadczeń i oceny środków. Aby zapewnić uwzględnienie informacji zwrotnych uzyskanych od przedsiębiorstw, zwrócono się, za pośrednictwem Grupy Ekspertów ds. VAT⁷, do zainteresowanych stron ze środowiska przedsiębiorstw o przekazanie swoich opinii. Państwa członkowskie i zainteresowane strony, z którymi przeprowadzono konsultacje, zasadniczo uważają, że mechanizm odwrotnego obciążenia, o którym mowa w art. 199a dyrektywy VAT, jest skutecznym i wydajnym tymczasowym narzędziem zwalczania oszustw związanych z VAT. Mimo że mechanizm szybkiego reagowania, o którym mowa w art. 199b dyrektywy VAT, nie został nigdy zastosowany w praktyce, większość państw członkowskich uważa, że pozostaje on użytecznym narzędziem i środkiem zapobiegawczym na wypadek wystąpienia wyjątkowych przypadków oszustw związanych z VAT.

W ostatnim czasie Komisja przedstawiła dwa wnioski ustawodawcze, których celem jest bardziej gruntowne zwalczanie oszustw związanych z VAT. Pierwszym z nich jest wniosek dotyczący współpracy administracyjnej i zwalczania oszustw w dziedzinie VAT⁸, który

⁵ W odniesieniu do MSR – zob. art. 2 dyrektywy Rady 2013/42/UE.

⁶ Sprawozdanie Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego na temat skutków art. 199a i 199b dyrektywy Rady 2006/112/WE dotyczących zwalczania oszustw, COM(2018) 118/2.

⁷ Grupa ekspertów ds. VAT wspiera Komisję Europejską i doradza jej w kwestiach związanych z VAT. Grupa składa się z osób mianowanych do działania w imieniu własnym, posiadających wymaganą wiedzę fachową w dziedzinie VAT, oraz organizacji reprezentujących w szczególności przedsiębiorstwa i praktyków podatkowych, które mogą wspomagać opracowywanie i wdrażanie polityk w dziedzinie VAT.

⁸ W kierunku jednolitego unijnego obszaru VAT – czas na decyzje. Zmieniony wniosek w sprawie rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 904/2010 w odniesieniu do środków wzmacniania współpracy administracyjnej w dziedzinie podatku od wartości dodanej, COM(2017) 706 final.

pozwoлиłyby zacieśnić współpracę państw członkowskich w zakresie skutecznego zwalczania oszustw transgranicznych.

Drugim z nich jest wniosek określający podstawy prostego i odpornego na oszustwa docelowego systemu VAT dla handlu wewnątrzunijnego⁹. W procesie wdrażania tych podstaw zostanie zastosowane dwustopniowe podejście. Pierwszym krokiem będzie przedstawienie przez Komisję w pierwszej połowie 2018 r. wniosku zawierającego szczegółowe przepisy dotyczące funkcjonowania ostatecznych ustaleń w odniesieniu do wewnątrzunijnych dostaw towarów między przedsiębiorstwami (B2B).

Ustalenia te, które powinny wejść w życie w dniu 1 lipca 2022 r., stanowią fundamentalną reakcję na oszustwa typu „znikający podmiot gospodarczy”. Ponieważ VAT byłby faktycznie naliczany od dostaw wewnątrzunijnych, przedsiębiorcy nie mogliby już nabywać, transportować ani wysyłać towarów z innego państwa członkowskiego zwolnionych z VAT, a to leży u podstaw oszustw typu „znikający podmiot gospodarczy”. Jedynie wiarygodni podatnicy, którzy uzyskali status podatnika certyfikowanego, będą mogli dokonywać transportu lub wysyłki towarów z innego państwa członkowskiego bez obciążania dostawcy podatkiem VAT.

Z powyższego wynika, że środki, o których mowa w art. 199a i 199b dyrektywy VAT, były użyteczne jako środki tymczasowe i ukierunkowane. Ich wygaśnięcie w dniu 31 grudnia 2018 r. pozbawiłoby państwa członkowskie skutecznego narzędzia do zwalczania oszustw.

Należy zatem przedłużyć obowiązywanie środków zawartych w art. 199a i 199b do dnia 30 czerwca 2022 r., czyli do dnia, w którym powinien wejść w życie docelowy system dla wewnątrzunijnych dostaw towarów między przedsiębiorstwami.

Zgodnie z art. 199a ust. 1 dyrektywy VAT państwa członkowskie mogą stosować mechanizm odwrotnego obciążenia przez okres co najmniej dwóch lat. Wymóg stosowania środka przez co najmniej dwa lata okazał się przeszkodą dla kilku państw członkowskich, które chciały wprowadzić mechanizm odwrotnego obciążenia w 2017 r. w celu zwalczania nowo odkrytych przypadków oszustw związanych z VAT w zakresie dostaw towarów lub świadczenia usług ujętych w wykazie w art. 199a. Państwa członkowskie, których dotyczył ten problem, ostatecznie musiały złożyć wniosek o przyznanie odstępstwa na podstawie art. 395 dyrektywy VAT, co ze względu na procedurę, o której mowa w tym artykule, spowodowało opóźnienie reakcji państw członkowskich na problem oszustw. W związku z tym proponuje się wykreślenie z wymienionego przepisu wymogu stosowania środka przez co najmniej dwa lata.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Niniejszy wniosek pozostaje bez uszczerbku dla wniosku Komisji dotyczącego tymczasowego stosowania ogólnego mechanizmu odwrotnego obciążenia¹⁰, który szczególnie narażonym na nadużycia finansowe państwom członkowskim umożliwiałby wprowadzenie ogólnego mechanizmu odwrotnego obciążenia (a nie mechanizmu ograniczonego do określonych sektorów) w przypadku krajowych dostaw towarów i świadczenia usług, pod warunkiem spełnienia rygorystycznych warunków. Zakres i warunki stosowania ogólnego

⁹ Wniosek dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do harmonizacji i uproszczenia niektórych przepisów w systemie podatku od wartości dodanej oraz wprowadzenia docelowego systemu opodatkowania handlu między państwami członkowskimi, COM(2017) 569 final.

¹⁰ Wniosek dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, w zakresie tymczasowego stosowania ogólnego mechanizmu odwrotnego obciążenia w związku z dostawami towarów i usług powyżej określonego progu, COM(2016) 811 final.

mechanizmu odwrotnego obciążenia różnią się od wymogów zawartych w art. 199a i 199b dyrektywy VAT.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Dyrektywa zmienia dyrektywę VAT na podstawie art. 113 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Ponieważ wniosek przedłuża stosowanie niektórych przepisów dyrektywy, zmiany w dyrektywie VAT są konieczne.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Zgodnie z zasadą pomocniczości, określoną w art. 5 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, Unia może podejmować działania tylko wówczas, gdy cele zamierzonego działania nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie i jeśli ze względu na rozmiary lub skutki proponowanych działań możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii.

Cel, jakim jest zwalczanie nadużyć poprzez stosowanie mechanizmu odwrotnego obciążenia oraz możliwość stosowania mechanizmu szybkiego reagowania w celu zwalczania nagłych i znaczących oszustw, można najlepiej osiągnąć na poziomie Unii, a jego podstawę prawną określono w dyrektywie VAT. W związku z tym przedłużenie obowiązywania tych środków wymaga zmiany dyrektywy VAT.

• Proporcjonalność

Ze względu na fakultatywny i tymczasowy charakter przedłużanych środków wniosek jest proporcjonalny do zamierzonego celu, jakim jest zwalczanie oszustw związanych z niektórymi dostawami towarów i usług oraz wspieranie państw członkowskich w zwalczaniu nagłych i poważnych oszustw związanych z VAT.

• Wybór instrumentu

Mając na uwadze zmianę dyrektywy VAT, proponuje się dyrektywę.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

• Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Informacje zwrotne od państw członkowskich i zainteresowanych stron przedstawiono w sprawozdaniu Komisji na temat skutków art. 199a i 199b dyrektywy VAT dotyczących zwalczania oszustw.

Jak stwierdzono w sprawozdaniu, państwa członkowskie zasadniczo uznają mechanizm odwrotnego obciążenia, o którym mowa w art. 199a dyrektywy VAT, za skuteczne i efektywne narzędzie w zwalczaniu oszustw związanych z VAT. W następstwie wprowadzenia mechanizmu odwrotnego obciążenia liczba oszustw znacznie spadła lub oszustwa zostały całkowicie wyeliminowane w określonych sektorach. Pogląd ten obecny jest również w odpowiedziach otrzymanych od zainteresowanych podmiotów gospodarczych, z którymi się skonsultowano. Uważają one, że mechanizm odwrotnego obciążenia jest skutecznym tymczasowym narzędziem zwalczania oszustw.

Mimo że mechanizm szybkiego reagowania, o którym mowa w art. 199b dyrektywy VAT, nie został nigdy zastosowany w praktyce, większość państw członkowskich uważa, że pozostaje on użytecznym narzędziem i środkiem zapobiegawczym na wypadek wystąpienia wyjątkowych i nagłych przypadków oszustw związanych z VAT.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Przeprowadzono konsultacje z Grupą Ekspertów ds. VAT w odniesieniu do skutków stosowania środka, o którym mowa w art. 199a dyrektywy VAT. Informacje zwrotne wskazują, że mechanizm odwrotnego obciążenia w przypadku określonych dostaw uznaje się za skuteczne tymczasowe narzędzie zwalczania oszustw.

W ogólnym ujęciu fakultatywny mechanizm odwrotnego obciążenia został oceniony we wcześniejszych badaniach. Zgodnie z najnowszym badaniem dotyczącym oceny fakultatywnego mechanizmu odwrotnego obciążenia¹¹ mechanizm ten powoduje wzrost kosztów przestrzegania przepisów dla przedsiębiorstw o 43 %. Ocenę ogólnego mechanizmu odwrotnego obciążenia (również w porównaniu z odwrotnym obciążeniem na poziomie poszczególnych sektorów) na rynku wewnętrznym przeprowadzono w ramach oceny skutków towarzyszącej wnioskowi w sprawie tymczasowego stosowania ogólnego mechanizmu odwrotnego obciążenia¹². Biorąc pod uwagę jego wąski zakres i ograniczenie czasowe, wydaje się, że ukierunkowany mechanizm odwrotnego obciążenia nie ma poważnych negatywnych konsekwencji.

- **Ocena skutków**

Niniejsza inicjatywa proponuje przedłużenie obowiązywania środków określonych w art. 199a i 199b, mając na uwadze wsparcie państw członkowskich w zwalczaniu oszustw związanych z VAT do czasu wprowadzenia bardziej gruntownej reformy systemu VAT.

Biorąc pod uwagę prowadzone obecnie prace Komisji w zakresie docelowego systemu VAT i jego oczekiwany wpływ na walkę z nadużyciami finansowymi, dokonanie oceny wykraczającej poza ostatnie sprawozdanie ani zmiana środków nie byłyby na chwilę obecną przydatne, ponieważ wszelkie wnioski miałyby charakter przejściowy i musiałyby zostać poddane ponownej ocenie po wejściu w życie docelowego systemu.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma negatywnego wpływu na budżet Unii.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

Wniosek jest ograniczony w czasie.

¹¹ EY, 2014 r.

¹² Ocena skutków wniosku w zakresie tymczasowego stosowania ogólnego mechanizmu odwrotnego obciążenia w odniesieniu do dostaw towarów i usług powyżej określonego progu, SWD(2016) 457.

Wniosek

DYREKTYWA RADY

zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do okresu stosowania fakultatywnego mechanizmu odwrotnego obciążenia w związku z dostawami niektórych towarów i usług podatnych na oszustwa oraz mechanizmu szybkiego reagowania na oszustwa związane z podatkiem VAT

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Oszustwa podatkowe w dziedzinie podatku od wartości dodanej (VAT) prowadzą do znacznych strat budżetowych i negatywnie wpływają na funkcjonowanie rynku wewnętrznego.
- (2) Zgodnie z art. 199a dyrektywy Rady 2006/112/WE³ państwa członkowskie mogą postanowić, że osobą zobowiązaną do zapłaty VAT od usług lub towarów wymienionych w tym artykule jest podatnik, na rzecz którego wykonywana jest usługa lub dostarczany jest towar (mechanizm odwrotnego obciążenia). Ma to na celu umożliwienie państwom członkowskim szybkiego rozwiązania problemów dotyczących oszustw typu „znikający podmiot gospodarczy” w handlu wewnątrzwspólnotowym. Państwa członkowskie mogą stosować ten mechanizm do dnia 31 grudnia 2018 r. oraz przez okres co najmniej dwóch lat.
- (3) Specjalny środek w ramach mechanizmu szybkiego reagowania (MSR) określony w art. 199b dyrektywy 2006/112/WE oferuje państwom członkowskim szybszą procedurę umożliwiającą wprowadzenie mechanizmu odwrotnego obciążenia w odniesieniu do określonych dostaw towarów i usług w celu zwalczania nagłych i znaczących oszustw, które mogłyby prowadzić do znacznych i nieodwracalnych strat finansowych. Zgodnie z art. 3 dyrektywy Rady 2013/42/UE⁴ państwa członkowskie

¹ Dz.U. C z , s. .

² Dz.U. C z , s. .

³ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).

⁴ Dyrektywa Rady 2013/42/UE z dnia 22 lipca 2013 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do mechanizmu szybkiego reagowania na oszustwa związane z VAT (Dz.U. L 201 z 26.7.2013, s. 1).

mogą stosować ten specjalny środek w ramach mechanizmu szybkiego reagowania do dnia 31 grudnia 2018 r.

- (4) W dniu 8 marca 2018 r. Komisja przedstawiła Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat skutków mechanizmu zwalczania oszustw, o którym mowa w art. 199a i 199b dyrektywy 2006/112/WE⁵.
- (5) Zgodnie ze sprawozdaniem państwa członkowskie i zainteresowane podmioty zasadniczo uznają mechanizm odwrotnego obciążenia określony w art. 199a dyrektywy 2006/112/WE za skuteczne i efektywne tymczasowe narzędzie zwalczania oszustw związanych z VAT w określonych sektorach lub zapobiegania takim oszustwom. Wymóg stosowania przez co najmniej dwa lata środka, o którym mowa w art. 199a ust. 1, okazał się przeszkodą dla kilku państw członkowskich, które zamierzały wprowadzić mechanizm odwrotnego obciążenia, ale nie spełniały tego warunku. W związku z tym w wymienionym przepisie znosi się wymóg stosowania środka przez co najmniej dwa lata.
- (6) Mimo że MSR, o którym mowa w art. 199b dyrektywy 2006/112/WE, nie został nigdy zastosowany w praktyce, państwa członkowskie uważają, że należy go utrzymać jako przydatne narzędzie i środek zapobiegawczy na wypadek wystąpienia wyjątkowych przypadków oszustw związanych z VAT.
- (7) Biorąc pod uwagę ustalenia i wnioski zawarte w sprawozdaniu, wydaje się, że środki, o których mowa w art. 199a i 199b dyrektywy 2006/112/WE, okazały się użytecznymi tymczasowymi i ukierunkowanymi środkami mającymi na celu zwalczanie oszustw związanych z VAT. Środki te mają wygasnąć w dniu 31 grudnia 2018 r., co pozbawiłoby państwa członkowskie skutecznego narzędzia do zwalczania oszustw związanych z VAT. Należy zatem przedłużyć okres obowiązywania tych środków o ograniczony okres czasu, do czasu wejścia w życie docelowego systemu VAT.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2006/112/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2006/112/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 199a ust. 1 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie mogą postanowić, do dnia 30 czerwca 2022 r., że osobą zobowiązaną do zapłaty VAT jest podatnik, na rzecz którego wykonywana jest dowolna usługa lub dostarczany dowolny towar spośród poniżej wymienionych.”;

- 2) art. 199b otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 199b

1. Państwo członkowskie może, w przypadkach szczególnie pilnej potrzeby i zgodnie z ust. 2 i 3, wyznaczyć odbiorcę jako osobę zobowiązaną do zapłaty VAT z tytułu określonego rodzaju dostawy towarów i świadczenia usług w drodze odstępstwa od art. 193, jako szczególny środek w ramach mechanizmu szybkiego reagowania w celu

⁵ Sprawozdanie Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego na temat skutków art. 199a i 199b dyrektywy Rady 2006/112/WE dotyczących zwalczania oszustw, COM(2018) 118 z dnia 8 marca 2018 r.

zwalczania nagłych i znaczących oszustw, które mogłyby prowadzić do znacznych i nieodwracalnych strat finansowych.

Szczególny środek w ramach mechanizmu szybkiego reagowania podlega odpowiednim środkom kontroli ze strony danego państwa członkowskiego w odniesieniu do podatników dostarczających towary lub świadczących usługi, do których stosuje się dany środek; środek ten obowiązuje nie dłużej niż dziewięć miesięcy.

2. Państwo członkowskie, które zamierza wprowadzić szczególny środek przewidziany w ust. 1, przesyła Komisji powiadomienie, wykorzystując standardowy formularz ustanowiony zgodnie z ust. 4, i przesyła je jednocześnie pozostałym państwom członkowskim. Państwo członkowskie przekazuje Komisji informacje wskazujące sektor, którego dotyczy problem oszustw, rodzaj i cechy oszustwa, uzasadnienie szczególnie pilnej potrzeby, nagły i znaczący charakter oszustwa oraz jego skutki w postaci znacznych i nieodwracalnych strat finansowych. Jeżeli Komisja uzna, że nie posiada wszystkich niezbędnych informacji, kontaktuje się z zainteresowanym państwem członkowskim w terminie dwóch tygodni od daty otrzymania powiadomienia i precyzuje, jakie dodatkowe informacje są wymagane. Wszelkie dodatkowe informacje przekazane Komisji przez zainteresowane państwo członkowskie są równocześnie przysyłane pozostałym państwom członkowskim. Jeżeli przekazane dodatkowe informacje są niewystarczające, Komisja powiadamia o tym zainteresowane państwo członkowskie w terminie jednego tygodnia.

Państwo członkowskie, które zamierza wprowadzić szczególny środek w ramach mechanizmu szybkiego reagowania przewidziany w ust. 1 niniejszego artykułu, równocześnie kieruje również do Komisji wniosek z zastosowaniem procedury ustanowionej w art. 395 ust. 2 i 3.

W przypadkach szczególnie pilnej potrzeby określonych w ust. 1 niniejszego artykułu procedurę ustanowioną w art. 395 ust. 2 i 3 należy zakończyć w ciągu sześciu miesięcy od dnia otrzymania wniosku przez Komisję.

3. Kiedy Komisja posiada wszystkie informacje, które uzna za niezbędne do rozpatrzenia powiadomienia, o którym mowa w ust. 2 akapit pierwszy, powiadamia o tym wnioskujące państwo członkowskie. Jeśli sprzeciwia się danemu środkowi szczególnemu w ramach mechanizmu szybkiego reagowania, w terminie jednego miesiąca od otrzymania powiadomienia sporządza negatywną opinię i informuje o tym zainteresowane państwo członkowskie i Komitet ds. VAT. Jeśli Komisja nie sprzeciwia się danemu środkowi szczególnemu, w tym samym terminie przekazuje zainteresowanemu państwu członkowskiemu i Komitetowi ds. VAT pisemne potwierdzenie. To państwo członkowskie może przyjąć szczególny środek w ramach mechanizmu szybkiego reagowania od dnia otrzymania potwierdzenia. Rozpatrując powiadomienie, Komisja uwzględnia wszelkie przekazane jej pisemne opinie innych państw członkowskich.

4. Komisja przyjmuje akt wykonawczy ustanawiający standardowy formularz dotyczący przedkładania powiadomienia o szczególnym środku w ramach mechanizmu szybkiego reagowania, o którym mowa w ust. 2, oraz informacji,

o których mowa w ust. 2 akapit pierwszy. Przedmiotowy akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w ust. 5.

5. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu zastosowanie ma art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011(*), a komitetem do tego celu jest komitet utworzony na mocy art. 58 rozporządzenia Rady (UE) nr 904/2010(**).

6. Szczególny środek w ramach mechanizmu szybkiego reagowania, o którym mowa w ust. 1, stosuje się do dnia 30 czerwca 2022 r.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

(**) Rozporządzenie Rady (UE) nr 904/2010 z dnia 7 października 2010 r. w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 268 z 12.10.2010, s. 1).”;

3) w art. 395 uchyla się ust. 5.

Artykuł 2

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*